

בש"פ 1796/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1796/23

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' סגן
הנשיאה ס' דבור) מיום 22.2.2023 במ"ת
15995-07-22

תאריך הישיבה: י"ג באדר התשפ"ג (6.3.2023)

בשם העורר: עו"ד ציון אמיר

בשם המשיבה: עו"ד אפרת גולדשטיין רוזן

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' סגן הנשיאה ס' דבור) במ"ת 15995-07-22 מיום 22.2.2023, בגדרה נדחתה בקשת העורר להוסיף שני מפקחים למעגל הפיקוח עליו.

2. ביום 26.6.2022 נעצר העורר, וביום 10.7.2022 הוגש נגדו כתב אישום, המייחס לו שתי עבירות הצתה, וכן עבירות של היזק בזדון, תקיפת בת זוג ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים נגדו. בהחלטתו מיום 17.8.2022 דחה בית המשפט המחוזי את בקשת

עמוד 1

העורר לשחררו לחלופת מעצר, והורה על מעצרו עד תום ההליכים.

3. על החלטה זו הגיש העורר ערר לבית משפט זה, שהורה על הגשת תסקיר משלים לבית המשפט המחוזי, לעניין חלופת מעצר נוספת שהוצעה (החלטת השופט נ' סולברג בבש"פ 6379/22 מיום 23.10.2022). ביום 12.12.2022 הוגש תסקיר משלים, שלא בא בהמלצה על שחרור העורר לחלופת המעצר. בהחלטתו מיום 15.12.2022 קבע בית המשפט המחוזי כי אין לשחרר את העורר לחלופת מעצר, בין היתר לנוכח האמור בתסקיר. אף על החלטה זו הגיש העורר ערר לבית משפט זה, שהורה על הגשת תסקיר משלים נוסף, ביחס לחלופת מעצר של פיקוח אלקטרוני (החלטת השופט ע' גרוסקופף בבש"פ 8837/22 מיום 1.1.2023). ביום 19.1.2023 הוגש תסקיר משלים נוסף, שלא בא בהמלצה על שחרור העורר לחלופת מעצר של איזוק אלקטרוני. יחד עם זאת, ביום 1.2.2023 הורה בית המשפט המחוזי כי העורר ישוחרר לחלופת מעצר של פיקוח אלקטרוני, בפיקוח שלושה מפקחים שנמצאו מתאימים לכך.

4. פחות משבועיים לאחר מכן, ביום 13.2.2023, הגיש העורר בקשה להוספת שני מפקחים למעגל הפיקוח עליו, שיקבלו שכר עבור הפיקוח. ביום 22.2.2023 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה, וקבע, בין היתר, כי "על אף שמדובר במשמורנים שההתרשמות מהם הינה חיובית, דומה כי קיים ניגוד עניינים מובנה בין העובדה שהמשמורנים נשכרו ו'מועסקים' על ידי העצור ו/או מי מטעמו".

5. מכאן הערר שלפניי, שבמסגרתו טוען העורר, בעיקרו של דבר, כי המפקחים שהוצעו מתאימים לפיקוח, וכי אין לשלול את התאמתם כאמור אך בשל העובדה שהם עתידים לקבל תשלום עבור הפיקוח.

דין הערר להידחות.

6. הלכה למעשה, הבקשה הנדונה של העורר להוספת שני מפקחים שיקבלו שכר עבור הפיקוח, היא בגדר בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 1.2.2023. כידוע, על המבקש לעיין מחדש בהחלטה הנוגעת לתנאי מעצר להראות כי חל שינוי נסיבות מהותי וממשי ממועד מתן ההחלטה; או כי חלף מאז זמן ניכר; או כי התגלה מידע משמעותי חדש (ראו: [] ל[]), התשנ"ו-1996; וכן, למשל: בש"פ 6146/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 7 (25.9.2019); [] ואזנה נ' מדינת ישראל, פס' 10 (29.1.2018).

7. בענייננו, העורר לא הצביע על שינוי נסיבות שיש בו כדי להצדיק עיון מחדש בתנאי מעצרו, לרבות זהות המפקחים והיקף מעגל הפיקוח, ואף לא טען כי התגלה מידע רלוונטי חדש. כמו כן, כאמור לעיל, בקשת העורר הוגשה בחלוף פחות משבועיים ממתן ההחלטה שקבעה את תנאי מעצרו, כך שאין לומר כי חלף מאז "זמן ניכר". אם כן, העורר לא הראה כי מתקיימים בענייניו התנאים לעיון מחדש בהחלטה על תנאי מעצרו, ולפיכך אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי מושא הערר.

בנסיבות אלו, איני נדרשת לשאלה העקרונית, שדומה כי טרם הוכרעה בבית משפט זה, אם ניתן לאשר מפקחים המקבלים שכר עבור הפיקוח (ראו בהקשר זה: בש"פ 6772/14 מדינת ישראל נ' דסוקי, פס' 11 (13.10.2014); בש"פ 7445/09 מדינת ישראל נ' עבאס, פס' 10 (17.9.2009); בש"פ 2358/08 מדינת ישראל נ' פולנסקי, פס' 22 (13.3.2008); בש"פ 1811/06 מדינת ישראל נ' מולנר, פס' 4 (2.3.2006)).

8. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ט"ז באדר התשפ"ג (9.3.2023).

שׁוֹפֵט
